

og mit Forslag, er den, at han har ubeladt Slutningsbestemmelsen i første Stykke i § 16, hvorved bestemmes, at „Rømningsmanden er pligtig endvidere at erstatte det Manglende“, forsaavidt hans Giendelse ikke strække til, men jeg har bibeholdt denne Slutningsbestemmelse. Vel kan han have Ret i, at det er en saa selvsølgelig Sag, at det ikke skulde behøve at staae der, men jeg synes ikke, at der er Noget iveien for, at det staaer der, og at det for Tydeligheds Skyld kan være rigtigt, at denne Slutningsbestemmelse bibeholdes. Hvad angaaer mit Forslag Nr. 13 til § 18, da har jo ogsaa dette Forslag fundet stærk Modstand hos det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein). § 18 gaaer ud paa, at, hvis Mandstabet paa et Skib eller nogen Deel af samme gjør Mytteri, bemægtiger sig Commandoen o. s. v., det da skal straffes, som senere hen i Paragraphen er bestemt. Jeg har nu foreslaaet den Tilføining, at hvis det imidlertid gedtjgjøres, eller der er overveiende Sandsynlighed for, at de, som have handlet mod denne Paragraphs Forbud, derved have forebygget en større Ulykke, saa kan Straffen efter Omstændighederne fordres eftergIVEN. Det, som har bevæget mig til at stille dette Forslag, er væsentlig to Muligheder, som jeg har tænkt mig kunde være tilstede hos en Skipper, den ene den, at han kunde være beruset, og saaledes befinde sig i en Tilstand, hvor det ligesom vilde være Pligt for en eller flere af Mandstabet at bemægtige sig Commandoen, for ikke i et vist farligt Øieblik at risikere, at Skib og Mandstabs og kort sagt det Hele gik tabt. Den anden Mulighed er den, at Assurancevig kunde lere Skipperen til at ville gjøre Skridt, som det var vigtigt at forebygge. Jeg er maaffee i denne sidste Henseende noget paavirket af den Erfaring, som jeg, der boer nær ved Vesterhavet, har; thi det er i alt Fald ikke saa ganske sjældent, at der er foregaaet Strandinger, mildest talt af en meget uvidsøsom Natur, hvor det af Uvedkommende ikke let har kunnet forstaaes, hvorledes der har været nogen Nød-

vendighed tilstede for at sætte Skibet paa Stranden, og dette har ogsaa havt sin Deel i, at jeg har stillet dette Forslag. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) har omtalt, at det, som findes i dette mit Forslag, ligesom er en Selvsølge. Dette kan gjerne være; deri skal jeg give ham Ret; men naar denne Tilføining ikke staaer der, forekommer det mig, at Straffebestemmelserne, som de staae i Paragraphen, ville staae for Ufkeretsskyndige som en Stræk i saadanne Tilfælde for at opfylde deres simple og ligesomme Pligt. Det kan staae klart for det ærede, meget retsskyndige Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) og for flere andre Medlemmer, at det er en Selvsølge, at Straffen under saadanne Tilfælde, hvor Vedkommende kun have opfyldt deres Pligt, maa bortfalde; men hos Mandstabet ombord i et Skib kan man ikke forudsætte samme klare Retbegreb, og det er derfor min Frygt, at naar min foreslaaede Slutning ikke kommer til, vil Mandstabet i Paragraphen see en skrækkende Advarsel imod i slige Tilfælde at opfylde vigtige Pligter, see en Advarsel i de bestemte, positive Straffebestemmelser, der staae i Paragraphen.

Indenrigsministeren: Blandt deendringer, som ere foreslaaede til dette Lovudkast, er der adskillige, som jeg ingenlunde kan ansee for at være Forbedringer. Dette gjælder blandt andet om det Forslag, som gaaer ud paa, at der kun skulde kunne idømmes Bøder indtil Halvdelen af Hyrens Beløb. Dette forekommer mig at være meget uheldigt, naar man seer hen til det betydelige Beløb af Bøder, udtrykt i Hyre, der efter § 5 kan idømmes for grove Forseelser, f. Ex. uforsigtig Omgang med Hys og Sld o. s. v., hvor der kan idømmes en Bøde af indtil 1/2 Maanedes Hyre. Deraf vil altsaa følge, at kun paa Reiser, der vare længere end en Maaned, vil denne Straf kunne idømmes den Straffskyldige, naar han desuden er bleven straffet for en anden Forseelse; det forekommer mig saaledes meget let at kunne blive Tilfælde-